

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Vandaag wil ik met u eens gaan kijken
naar wat Jezus bedoelt met:
'In het huis van mijn Vader zijn vele woningen.'
Als ik daar vroeger wel eens over preekte,
dan reageerden de mensen meestal als volgt:
'Nou, dat kan allemaal wel mooi zijn,
die hemelse woningen,
maar wij blijven toch liever nog even hier op aarde.
De hemel hoeft voor ons nog niet zo!'
Nou, ik denk dat Jezus dat ook niet zo bedoelt.
We moeten onze tijd op aarde nog gewoon vol maken.
En wij hebben meestal ons werk hier op aarde
nog niet volbracht.
Ik tenminste nog lang niet, heb ik vaak het gevoel!

Maar wat bedoelt Jezus dan wel?
Wel, ik denk dat Jezus ons wil leren
dat wij als mensen 'van hoge komaf' zijn.
God is onze Schepper.
En daarom zijn wij 'van hoge komaf.'
En met een hemelse woning in het vooruitzicht!

Misschien mag ik iets van mijn eigen leven vertellen,
dat ik wel al vaker heb verteld,
maar het sluit hier zo mooi bij aan.
Mijn ouders zijn hun gezin begonnen in Utrecht.
Mijn broers en zussen, wij zijn dus allemaal
geboren en opgegroeid in Utrecht.
Maar mijn vader was van oorsprong een Maastrichtenaar
en mijn moeder een Tilburgse.
Dus wij voelden ons nooit helemaal Utrechts.
En als ik heel eerlijk ben, voelden wij ons
zelfs een beetje daarboven staan.
Verheven!
Misschien was dat niet helemaal goed?

Maar een gevoel van, wat zal ik zeggen,
'van hoge komaf',
ach, dat is op zich niet zo erg.
En dat komt, denk ik ook, heel dicht
bij de woorden van Jezus:
'In het huis van mijn Vader zijn vele woningen.'
'Ik ga heen om een plaats voor u te bereiden.'
Wij zijn dus 'van hoge komaf'!

Misschien nog één voorbeeldje
om het nog wat duidelijker te maken.
Onze burenen in Utrecht waren van adel.
Onze buurman was geboren op het landgoed Amelisweerd.
Een prachtig groot landhuis
met grote tuinen en bossen daaromheen.
Maar zijn oudste broer had dat landgoed geërfd
en bleef daar dus wonen.
En onze buurman, de heer Bosch van Drakestein,
moest dus een woning ergens anders gaan zoeken.
En zo woonde hij dus naast ons.
Maar toch, als je naar de inrichting van zijn huis keek,
prachtig antiek, grote schilderijen,
kortom, alles ademde: 'van hoge komaf'.

Zijn wij ons er nog van bewust,
dat wij, als Gods schepselen,
van hoge komaf zijn?
Natuurlijk zijn wij veel kwijt geraakt.
Maar daarom zegt Jezus ook:
'Ik ben de weg, de waarheid en het leven.'
Jezus wil ons als het ware de weg laten zien
om dat weer te ontdekken.
Om te ontdekken wie wij ten diepste zijn.
Niet 'zo maar' mensen.

Sommige mensen voelen zich tegenwoordig soms
bijna niet veel anders dan dieren.

En sommige mensen geloven zelfs
dat wij van de apen afstammen.
Nou, van mij mag dat allemaal.
Uiteindelijk zijn de dieren ook door God geschapen.
Maar van de mens zegt God zelf:
'geschapen naar mijn beeld en gelijkenis'.
Dat maakt dat wij 'van hoge komaf' zijn!
Maar dat idee zijn wij nogal eens kwijt geraakt.
Alsof wij de weg zijn kwijt geraakt!

En dan zegt Jezus: Ik ben de waarheid.
Onze hoge komaf, dat is de waarheid.
En als mensen soms van u zeggen:
'Wat ben jij een vervelend iemand!'
'Of wat ben jij een mislukkeling!'
Hoeveel negatieve woorden hebben wij soms
in ons leven moeten aanhoren?
Maar dan zegt Jezus:
'Dat zijn allemaal leugens.
De waarheid is:
Jij bent Gods schepping,
geschapen naar Zijn beeld en gelijkenis.'

En tenslotte zegt Jezus dan:
'Ik ben het leven!'
Dat is mijn gebed:
dat we dat Goddelijke leven in ons,
weer op het spoor mogen komen:
Ons geweten, onze intuïtie,
ons aan kunnen voelen dat God bestaat.
Het zijn allemaal kwaliteiten,
van dat leven 'van hoge komaf!'
Alleen, die kwaliteiten moeten soms weer
tot leven worden gebracht.

Maar de leerlingen van Jezus,
met name Thomas en Filippus begrijpen
het toch allemaal niet zo helemaal.
En dus vraagt Filippus aan Jezus,
een beetje vertrouwelijk:
'Ach Jezus, we geloven U wel,
maar, kunt U ons niet een keer
echt de Vader laten zien!'
Wel een hele eerlijk vraag.

Maar dan is Jezus toch wat teleurgesteld.
En dan zegt Jezus zoiets als:
'Nou ben Ik al zo lang bij jullie.
Weten jullie nou nog niet wie Ik ben?
Als je Mij ziet, dan zie je de Vader.
En de woorden die Ik spreek,
dat zijn niet mijn woorden,
maar dat zijn de woorden van mijn Vader.
En de wonderen die Ik doe,
die kan Ik alleen maar doen
omdat de Vader door mij heen werkt.'

Ik weet natuurlijk niet hoe goed u
uw eigen vader hebt gekend.
Maar hoe ouder ik word
hoe meer ik van mijn vader in mijzelf terugvind.
Mijn vader was een beetje zorgelijk,
vrij serieus,
daardoor een beetje zwaar op de hand,
maar ook geweldig wijs, intelligent,
en buitengewoon vriendelijk voor iedereen.
Het zijn allemaal eigenschappen
die je als kind gewoon meekrijgt.
Cadeau.
Daar hoef je in principe niets voor te doen.
Natuurlijk moest ik ook heel veel leren.

Maar een Verhaegh zijn,
dat heb ik helemaal cadeau gekregen!

Zo is het ook met onze relatie tot God.
Wij mogen zijn schepselen zijn.
Van hoge komaf.
Zo mogen wij onszelf bezien.
Maar, zo moeten we dan ook naar elkaar kijken.
Wij zijn allemaal Gods kinderen.

En dan tot slot:
Van Henry Nouwen leerde ik:
Juist in eenvoudige mensen vind je soms
het makkelijkst iets terug van Gods karakter.
Soms zie je juist bij hen, dat ze 'van hoge komaf' zijn!
Amen.